

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I PËR APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-015/12

Priština,

29. novembar 2012. godine

U postupku:

F.T.

Tužena strana/Žalilac

Koga zastupa

L.T.

Protiv

D.R.

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/121/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA00899), od dana 7. septembra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 29. novembra 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbačena je kao neosnovana žalba F.T..
- 2- Potvrđuje se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/121/2011, od dana 7. septembra 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA00899.
- 3- Troškove postupka određene u iznosu € 80 (osamdeset) će snositi žalilac te isti trebaju biti plaćeni kosovskom budžetu u roku od 15 (petnaest) dana od dana uručenja presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 11. juna 2007. godine, D.R. je ponela imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživala ponovni posed parcele koja se nalazi u Donje Stanovce, u Vučitrnu mesto zvano "Ligata", parcela br. 980, zemljište za izgradnju, u površini od 1 ha, 55 ar i 15 m². Ona izjavila da je ona bila vlasnik parcele te i da je ista bila izgubljena dana 2. Juna 1999. Godine kao rezultat okolnosti u 1998/1999. godini, na Kosovu.

U prilogu zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio KAI, među ostalog, sledeća dokumenat:

- Prepis posedovnog lista br. 356, izdatog od strane Opštinske geodetske uprave u Vučitrnu, za katastarsku zonu Donje Stanovce, dana 4. decembra 1987. godine, koji pokazuje da je parcela u zahtevu upisana na ime podnosioca zahteva, D.R.;
- Posednovi list br. 356, izdat od strane Privremene uprave Ujedinjenih nacija na Kosovu. Odeljenja za katastar, geodeziju i imovinu Opštine Vučitrnu, katastarska zona Donje Stanovce, od dana 6. decembra 2006. godine, takođe pokazuje da je predmetna imovina bila upisana na ime podnosioca zahteva.

Verifikovan je posedovni list. KAI je takođe našla Certifikat o pravima na nepokretnu imovinu – UL 70202028-00356, izdat od strane Opštinske katastarske uprave u Vučitrnu dana 11. juna 2011.

godine, za katastarsku zonu Donje Stanovce, koji pokazuje da je vlasnik/posednik parcele br. 980 bila D.R..

Dana 19. aprila 2010. godine, ekipa za obaveštenje KAI ne otišla na spornoj imovini i postavila znak koji je obaveštavao zahtev. Obaveštenje je provereno u maju mesecu 2010. godine, na osnovu GPS koordinata i otofoto i nađeno je da je tačno.

Dana 12. maja 2010. godine, X.T. je podneo obaveštenje o učešću u pravnom postupku u Kosovskoj agenciji za imovinu.

Dana 14. juna 2010. godine, F.T. je došao u KAI i izjavio da je njegov otac preminuo dana 23. maja 2010. godine, je kupio parcele br. 969 i br. 980 od osobe zvane M., čije mu je prezime nepoznato. Onda je njegov otac bio primoran da napusti Kosovo i ode u Nemačkoj. F.T. je izjavio da su dokumenti povodom prenosa imovine čuvani u njihovoj kući do 1998. godine. Onda je porodica bila primorana da napusti kuću sve do završetka rata u 1999. godini. Kada se porodica vratila našla je spaljenu kući, jedino su ostali zidovi.

On je dostavio KAI izvod iz matične knjige umrlih, izdat od strane Opštine Priština dana 11. juna 2010. godine, koji pokazuje da je X.T. iz Donje Stanovce preminuo dana 23. maja 2010. godine. On je takođe dostavio KAI (neovereni) posedovni list br. 189, izdat od strane Katastarske uprave Opštine Vučitrn od dana 12. maja 2010. godine, za katastarsku zonu Donje Stanovce, koji pokazuje da su parcele br. 969 i br. 980 bile u posedu V.Ž.V.. U izveštaju o preradi zahteva za KKAI, Izvršni sekretarijat KAI je primetio da je ovaj posedovni list br. 189 opisao situaciju parcele za 1985. godinu te i da su istraživanje pokazala da je parcela br. 980 u svim zapisnicima bila upisana na ime podnosioca zahteva.

Dopisom od 14. januara 2011. godine, F.T. je objasnio da je njegov otac kupio 55 ar od parcele br. 980, upisane u posedovnom listu br. 189. On se seća da je njegov otac imao pismeni kupoprodajni ugovor te i da je isplatio 12.000 DM. Upis je bio nemoguć zbog diskriminirajućih zakona u to vreme. Nakon rata, porodica je našla spaljenu kuću, takođe dokumenti su se verovatno zapalili. Njegov otac je tražio M. ali ga nije našao. Nakon toga, dve različite osobe su potraživale parcelu, podnosilac zahteva i V.V.Ž..

Dana 7. septembra 2011. godine, KKAI je svojom odlukom KPCC/D/A/121/2011 usvojila zahtev. KKAI je izjavila da je podnosilac zahtev dokazao svoje svojstvo nosioca imovinskog prava. Posedovi

list koji je dostavila tužena strana nije bio overen, pokazivao treću stranu kao nosioca imovinskog prava te je jedio opisivao situaciju u 1985. godini. Tužena strana nije dostavila ostale dokaze povodom svojih navoda.

Dana 6. decembra 2011. godine, odluka je uručena F.T..

Dana 22. decembra 2011. godine, L.T., brat F.T., je uložio žalbu Vrhovnom sudu na odluku KKAI u delu koji se odnosi na 55 ar parcele br. 980. On je napao odluke jer sadrže fundamentalnu grešku i pogrešnu primenu materijalnog i proceduralnog prava. On je ponovio izjavu F.T. i priložio izjavu T.T. (strica) koji je potvrdio da je X.T. kupio od prilike 55 ari parcele br. 980 od strane komšije M. u 1991. ili 1992. godini, i platio iznos od 12.000 DM. Druga osoba, B.B., je takođe potvrdila ove činjenice u svojoj pismenoj izjavi.

D.R. je odgovorila na žalbu, tražeći da se žalba odbije. Ona je izjavila da je ona vlasnik predmetne imovine te i da je žalilac i svedoci imenovali M.V. kao prodavca jer je ova osoba oteta i možda i ubijena te stoga ne može svedočiti suprotno.

U daljem postupku, L.T. je dostavio Vrhovnom sudu punomoćje F.T.. F.T., žalilac, je ovlastio L.T. da ga zastupa u postupcima pred KAI i Vrhovnim sudom.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Međutim ista je neosnovana.

Sud se slaže sa nalazima KKAI da je tuženik, D.R., dokazala svoje pravo nad imovinom.

Žalilac nije naveo činjenicu koja bi bila protiv svojine tuženika.

Sud je primetio da je žalilac promenio svoje izjave tokom postupka. Dana 14. juna 2010. godine, on je naveo da je njegov otac kupio obe parcele, br. 969 i br. 980, upisane u posedovnom listu br. 189. U njegovom dopisu od dana 14. januara 2011. godine, F.T. je izmenio njegove navode te sada tvrdi pravo nad 55 ar parcele br. 980.

Ali čak ni ova činjenica ne dokazuje pravo žalioca, naime njegovog oca, nad (delom) parcelom.

Prenos imovine može obaviti jedino vlasnik imovine, osoba koja ima pravo nad imovinom. Žalilac, međutim, navodi da njegov otac nije kupio imovinu od Ž.V., već od osobe zvane M. [Sud pretpostavlja da je to bio M.V., pošto je tuženik dao ovo ime]. Međutim, nema indikacija da je M.V. ikada bio vlasnik parcele br. 980 ili imao bilo koje pravo nad imovinom. Prema tome, M.V. nije mogao preneti bilo kakvo imovinsko pravo na ova žalioca.

Sud ne odlučuje povodom pitanja da li je moguće da se prenese deo parcele bez službene podele iste i upisati delove kao zasebne parcele.

Prema tome, Sud ne nalazi pogrešno ustanovljavanje činjenica niti pogrešnu primenu proceduralnog ili materijalnog prava u odluci KKAI. Shodno tome, u smislu 13.3 c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 žalba se treba odbiti kako neosnovana i odluka KKAI se treba potvrditi u delu koji se odnosi na predmet koje treba biti odlučeno u ovoj presudi (KPA00899).

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €;
- Tarife sudske takse za donošenje presude (10.21 i 10.1 AN 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost predmetne imovine može razumno oceniti kao € 6.000: € 50.

Troškove postupka će snositi žalilac pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 45.1 Zakona o sudskim taksama završni rok za plaćanje kazne je 15 (petnaest) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nuffer, EULEX zapisničar